		Róg.	Mięso.
Sing.	Nom.	τὸ κέρας	τὸ κρέας
	Gen.	κέρατ–ος i (κέρα–ος) κέρως	(κρέα–ος) κρέως
	Dat.	κέρατ–ι i (κέρα–ι) κέρᾳ	(κρέα–ι) κρέᾳ
	Acc.	κέρας	κρέας
Dual.	N.A.V.	κέρατ–ε i (κέρα–ε) κέρᾱ	(κρέα–ε) κρέα
	G. i D.	κεράτ–οιν i (κερά–οιν) κερῷν	(κρεά–οιν) κρεῷν
Plur.	Nom.	κέρατ–α i (κέρα–α) κέρᾱ	(κρέα–α) κρέα
	Gen.	κεράτ–ων i (κερά–ων) κερῶν	(κρεά–ων) κρεῶν
	Dat.	κέρα–σι(ν)	κρέα–σι(ν)
	Acc.	κέρατ–α i (κέρα–α) κέρᾱ	(κρέα–α) κρέα.

5. Jeżeli Źrdłsł. kończy się na ν, wyrzuca się to ν przed σ w *Nom Sing.* i *Dat. Pl.*; jeśli zaś na ντ, wyrzuca się także ντ, ale natomiast samogłoska krótka przedłuża się w tychże przypadkach (§ 21. *E* 5., i §. 22. 3.):

		Nos.	Delfin.	Olbrzym.	Zab.
Sing.	Nom.	ἡ ῥίς(ῑ)	ὁ δελφίς	ὁ γίγᾱς	ὁ ὀδοῦς
	Gen.	ῥῑν-ός	δελφῖν-ος	γίγαντ-ος	ὀδόντ-ος
	Dat.	ῥιν-ί	δελφῖν-ι	γίγαντ-ι	ὀδόντ-ι
	Acc.	ῥῖν-α	δελφῖν-α	γίγαντ-α	ὀδόντ α
	Voc.	ῥίν	δελφίς(ίν)	γίγᾰν	ὀδοῦς
Dual.	N.A.V.	ῥῖν-ε	δελφῖν-ε	γίγαντ-ε	ὀδόντ-ε
	G. i D.	ῥιν-οῖν	δελφίν-οιν	γιγάντ-οιν	ὀδόντ-οιν
Plur.	Nom.	ῥῖν-ες	δελφῖν-ες	γίγαντ-ες	ὀδόντ-ες
	Gen.	ῥιν-ῶν	δελφίν ων	γιγάντ-ων	ὀδόντ-ων
	Dat.	ῥι-σί(ν)	δελφῖ σι(ν)	γίγᾱ-σι(ν)	ὀδοῦ-σι(ν)
	Acc	ῥῖν-ας	δελφῖν-ας	γίγαντ-ας	ὀδόντ ας
	Voc.	ῥῖν-ες	δελφῖν-ες	γίγαντ-ες	ὀδόντ-ες

Uwaga 1. W Rzeczowniku ὁ κτείς, κτεν–ός, **grzebień, w Liczebniku** εἷς, *G.* ἑν–ός, *unus*, **tudzież w Przymiotnikach:** μέλᾱς, **czarny, i** τάλᾱς, **nieszczęśliwy,** *G.* ἄνος, **samogłoski krótkie** ε **i** α **zamieniły się po wyrzuceniu** ν **na długie:** εἰ, ᾱ.

Uwaga 2. *Neutra* **tu należące są Przymiotniki i Imieslowy, jako to:**

τὸ μέλαν μέλανος | (χαρίεντ) χαρίεν χαρίεντ–ος
(τύψαντ) τύψαν τύψαντ–ος | (δεικνύντ) δεικνύν δεικνύντ–ος,

tudzież Zaimek τί, **co,** *quid*, **i** τὶ, **coś,** *aliquid*, **zam.** τίν **i** τὶν, *G.* τίν–ος **i** τιν–ὸς, *D. Pl.* τί–σι(ί) **i** τί–σί.

II. Nominat. odrzuca cechę rodzajową ς, ale natomiast krótkie samogłoski Źrdłsłowu: ε i ο, przedłużają się na η i ω. Źrdłsłów kończy się na ν, ντ i ρ. W *Dat. Plur.* wyrzuca się ν przed zakończeniem σι (§. 21., *E.* 5.); ντ wyrzuca się także, ale za to samogłoska krótka przedłuża się (§. 22, 3). Źrdłsłowy na ντ odrzucają także w *Nomin.* końcowe τ, a to podług §. 24, 1., np. λέων zam. λέωντ.